

9 Ιουνίου 2015

π. Ανδρέας Κονάνος- Περνάς δύσκολα..

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Είμαι στα καλά μου αυτή την ώρα και μιλάω για 20 λεπτά και πάλι, και γράφω αυτές τις σκέψεις στη Ρομφαία.

Αν όμως ήμουν κι εγώ χτυπημένος απ' τον πόνο, όπως εσύ, δεν θα μπορούσα να κάνω τίποτα.

Θα κλεινόμουν στον εαυτό μου και θα παρέλυα σαν κι εσένα.

Έλα, φίλε μου, να επικαλεστούμε το θείο Έλεος μαζί σήμερα, για τη θλίψη που χτύπησε την καρδιά σου πάλι.

Ερωτική απογοήτευση, αρρώστια, απόλυση, θάνατος αγαπημένου.

Ο Θεός της αγάπης, έγινε στα μάτια σου πάλι τόσο σκληρός και απόμακρος.

Ο άγιος Σιλουανός, στο μεγάλο του πόνο, Τον είπε "αδυσώπητο"!

Μου 'πες ότι πονάς πολύ, κι ο φόβος σ' έχει παραλύσει. Κι ότι απογοητεύεσαι, και τρελαίνεσαι.

Και το πιο ανυπόφορο είναι αυτή η αίσθηση ότι δεν αγαπιέσαι απ' το Θεό και τους ανθρώπους.

Και γίνεσαι ένα φοβισμένο παιδί απ' τη μεγάλη οδύνη.

Όλα τα μεγάλα λόγια σου, ο τσαμπουκάς και η ανταρσία σου, υποχωρούν μπροστά στον πόνο της ζωής.

Και η ψυχή σου ζαρώνει, μαραζώνει, και γίνεται τόσο ευάλωτη.

Κι ένα μεγάλο "γιατί;" ακούγεται συνέχεια μέσα σου.

Γιατί να μου συμβεί αυτό εμένα;; γιατί; Γιατί;

Δεν ξέρω το γιατί.

Ξέρω όμως ότι όλα όσα περνάω και περνάς, έχουν μια αιτία. Μια κρυφή, μυστική αιτία που υπάρχει μέσα σου και μέσα μου.

Ό, τι συμβαίνει στη ζωή, γίνεται για κάποιο λόγο.

Εμείς, με τρόπο μυστικό, ελκύουμε πάνω μας τα διάφορα παθήματα, για να πάρουμε μαθήματα και ν' αποκτήσουμε τη σοφία του πόνου.

Κυρίως να μάθουμε την αγάπη.

Την ταπείνωση, την εσωτερική πνευματική ζωή. Τη δύναμη κι ομορφιά της ψυχής μας.

Έτσι ανθίζουν τα λουλούδια: με τη βροχή, το χιόνι, το βοριά.

Ξέρω ότι τα λόγια μου δεν κάνουν και πολλά.

Το θέμα είναι να έρθει ο Θεός με τη χάρη Του κοντά σου, να σε παρηγορήσει.

Τώρα καταρρέεις, μα μετά από καιρό, θα κοιτάς πίσω και θα βλέπεις ότι όλα έγιναν για έναν ωφέλιμο σκοπό.

Αν μπορείς, βγες λίγο απ' το μεγάλο σου δράμα, και δες το από απέναντι, σαν παρατηρητής.

Μη ταυτίζεσαι με τον πόνο και την τραγωδία σου.

Περνάς μια τραγωδία, ναι. Μα δεν είσαι εσύ η τραγωδία που περνάς.

Έχεις ψυχικές ποιότητες κι ομορφιές που δεν μπορεί να αγγίξει καμία τραγωδία, κανένας πόνος και ναυάγιο.

Έλα σ' επαφή μαζί μ' αυτή τη χάρη που κρύβει η ψυχή σου.

Εύχομαι να ξαστερώσει ο νους σου.

Να έρθει ο Χριστός να φυσήξει και να σου πάρει κάθε πόνο και θλίψη.

Κυρίως, να σε ξεμπερδέψει, να σου αλλάξει μυαλά, λογισμούς και σκέψεις.

Όλα από εκεί ξεκινούν: απ' το νου που τροφοδοτεί με δηλητηριώδεις σκέψεις την καρδιά. Φαύλος κύκλος.

Το παραδέχομαι: το μυαλό μου κι εμένα είναι προβληματικό και άρρωστο. Γι' αυτό βασανίζομαι στον κόσμο αυτό.

Και θέλω να αποκτήσω τη σκέψη του Χριστού, το "νου του Χριστού".

Για να ηρεμίσω, να αλλάξω.

Να γίνει ένα θαύμα, ρε παιδί μου!

Γίνεται!! Μπορείς!

Και κυρίως Αυτός, ο Χριστός, ο Λυτρωτής, ο Άκακος, ο μέγας Θεραπευτής, μπορεί να σε αλλάξει, αν Τον αφήσεις να μπει μέσα σου.

Μην κλαις.

Χαμογέλα.

Πηγή- istologio.org